

lem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) sluttede før sit Foredrag med de Ord: Lad os stemme for Forslaget under b, thi da staae begge Parter, nemlig Regjeringen og Rigsdagen, overfor hinanden ligesom de nu staae, men dette er ikke rigtigt; det er en fuldstændig Misforstaaelse. Hvis Lovforslaget ikke bliver til Lov, have vi den gamle Armeeplan, og vi bruge da den; men hvis det derimod bliver til Lov, saa have vi Intet, naar Loven har levet sin Tid; det er Forfjellen. — Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (K. Jensen) ikke kan begribe, at der efter min tidligere Udtalelse har været nogen- somhelst fornuftig Grund for mig til at slutte mig til det Forslag, jeg har været med at stille, skal jeg ganske overlade til det ærede Medlem, om han vil hævde for sig alene et Privilegium paa at have fornuftige Grunde; men jeg synes, at det stemmer godt med mine tidligere Udtalelser, naar jeg siger, at jeg ikke tillægger Forslaget nogen synderlig Vægt. Jeg kan gaae ind derpaa, jeg kan stemme derfor, og der kommer da i sin Tid et Forslag frem paa Rigsdagens Bord til Overveielse og Gjennemsyn, men jeg kan ikke gaae ind paa, at Lovforslaget til den Tid skal ophøre at leve, hvad enten der vedtages noget Nyt eller ikke. Forøvrigt er Forslaget under a ikke fremkommet fra mig, men det er fremkommet i Udvalget som Mod-sætning til Forslaget under b, og jeg har kun sluttet mig dertil. De to Forslag staae i Mod-sætning til hinanden, og der er Grunde, som tale for hvert især. Jeg kan, som sagt, slutte mig til det ene, og derimod ikke til det andet, men jeg tillægger ikke noget af dem synderlig Vægt. — Atter idag er en Sag bleven bragt paa Bane, som slet ikke foreligger her — det skete ved det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Thurah) — og den gaaer stadig igen, næsten ved hvert Forslag, vi have for; den angaaer de ingenlunde opbyggelige Forfatningsforhandlinger, vi for kort Tid siden havde. Jeg holder ikke af at rippe op i disse, og de ere nu engang bragte tilende. (Hør! Hør!) Ja, jeg siger dette, for at det skal høres. Naar det imidlertid idelig og idelig bliver bragt frem, at de, som stemte for at tilendebringe Sagen paa den Maade, som skeet er, og som jeg har

stemt for, ikke have forsvaret Folkets Rettigheder, ikke have forsvaret Frihed og Lighed osv., finder jeg mig dog besejret til at modstige dette, og jeg skal udtale, at jeg har den Overbeviisning, at jeg elsker Frihed og Lighed ligesaa højt som de, der stadig føre disse Ord i Munden paa Folkets Begne. Jeg skal sige een Ting endnu til det ærede Medlem (Thurah), og det er, at han udtalte Mistillid til det hele Folk ved den Maade, hvorpaa han udtalte sig, navnlig naar han sagde, at hvad der skete, ikke vilde tiene til at styrke Tilliden til en Samvirken mellem Rigsdagen og Regjeringen. Det var nemlig hele Folket, som vedtog Grundlovs-sagen, men det var ikke noget enkelt Parti. Sagen blev vedtagen, efterat der var skeet en Appel til Folket, og Folket vilde det. Jeg har nu Tillid til Folket, og derfor har jeg ogsaa Tillid til Folkets Beslutninger.

Orust: Jeg skal ikke indlade mig paa den constitutionelle Side af Sagen; men jeg skal kun med saa Ord tillade mig at lægge det ærede Thing varmt paa Hjerte, at noget af det, hvortil vi allermeest trænge, er en rolig og jevn Udvikling af Hærforholdene. Jeg troer, at dette allerede vil fremgaae af, at Mandstaberne af forskjellige Aargange kun ville kunne finde deres rette Plads, og kun ville kunne virke under Fanerne paa rette Maade, naar de kunne komme til deres tilvante Afdelinger, og naar det saaledes bliver gjort dem muligt at træffe bekjendte Føreere. Jeg maa reent ud sige, at enhver Bestemmelse, der fra Begyndelsen af kan bidrage til, at der hos Hærens Befalingsmænd neres Tvivl om, hvorvidt ikke Udviklingen af Loven er udsat for adskillige Spring, og det tildeels i afvigende Retninger, vil udøve en væsentlig Skade paa Hærens Fasthed. Det var kun disse saa Ord, jeg vilde tillade mig at udtale.

Solstein: Jeg erkjender fuldkommen det Rigtige i, hvad den ærede sidste Taler fremførte, og det er derfor, jeg nu skal tillade mig at slutte med det, hvormed jeg begyndte, nemlig at Spørgsmaalet om, hvorvidt Regjeringen vil kunne modtage den Forandring, der foreslaaes i Forslaget under b, er Noget,